

udlændingeloven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 2, præciseres det, at udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, alene kan kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom. Udlændingemyndighederne kan som hidtil påtage sig at afholde udgifter, som udlændingen normalt selv skal dække, og bestemmelsen afskærer ikke myndighederne fra i særlige tilfælde at betale i videre omfang, end der er givet skriftligt tilsagn om.

Bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighedernes skriftlige tilsagn skal indeholde en klar og utvetydig tilkendegivelse om, at udlændingemyndighederne påtager sig at betale for at tilvejebringe givne oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven. Det forhold, at udlændingemyndighederne i en sag om opholdstilladelse anmoder en ansøger om yderligere oplysninger, enten generelt eller vedrørende specifikke forhold, indebærer således ikke, at udlændingemyndighederne herved påtager sig at afholde de udgifter, som er forbundet med at tilvejebringe oplysningerne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at også en udlænding, der ansøger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, som hidtil selv skal afholde de udgifter, som er forbundet med at tilvejebringe dokumentation for den pågældendes helbredsforhold. Dette gælder både de udgifter, der er forbundet med, at udlændingen rekvirerer og indsender allerede foreliggende helbredsoplysninger, og de udgifter, der er forbundet med, at udlændingen får udarbejdet nye erklæringer vedrørende den pågældendes helbredsforhold.

Bestemmelsen berører ikke retten til sundhedsydelser efter lovgivningen i øvrigt, herunder ret til sygehusbehandling m.v., jf. bekendtgørelse nr. 564 af 20. juni 2003 om ret til sygehusbehandling og fødsels-hjælp m.v., og asylansøgers ret til at få udgifterne til nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1.

Til nr. 16

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 9, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at asylansøgere m.fl. ikke får udbetalt kontante ydelser (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9), når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted med vederlagsfri bospisningsordning, eller at udlændingen alene

får udbetalt grundydelse (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1 og 2), forsørgertillæg (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3 og 7) og nedsat forsørgertillæg (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3, 6 og 7), når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted uden vederlagsfri bospisningsordning, hvis

- 1) udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt,
- 2) udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet,
- 3) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt., eller stk. 8, 1. pkt.,
- 4) udlændingen ikke efterkommer politiets bestemmelse om en i udlændingelovens § 34 nævnt foranstaltning,
- 5) udlændingen tilsidesætter et pålæg om at udføre nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet, jf. udlændingelovens § 42 d, stk. 2, 1. pkt., eller
- 6) udlændingen er efterlyst af politiet med henblik på forkyndelse, udrejsekontrol eller udsendelse.

Udlændingestyrelsen kan således bl.a. bestemme, at asylansøgere m.fl., som eksempelvis uden rimelig grund udebliver fra en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt, alene vil kunne modtage kontante ydelser i forbindelse med dækning af udgifter til kost.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 10, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at asylansøgere m.fl. ikke får udbetalt kontante ydelser (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9), når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted med vederlagsfri bospisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt grundydelse (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1 og 2), forsørgertillæg (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3 og 7) og nedsat forsørgertillæg (jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3, 6 og 7), når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted uden vederlagsfri bospisningsordning, hvis

- 1) udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) og ikke medvirker til sagens oplysning, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller